

Húsvétvasárnap A – B – C

*Ezt a napot az Úristen adta:
örvendjünk és vigadjunk rajta. (Zsolt 117,24)*

Olvasmány

Apostolok Cselekedetei 10,34a.37-43

Abban az időben Péter szólásra nyitotta ajkát, és ezeket mondta: "Ti tudjátok, hogy mi minden történt Galileától egészen Júdeáig attól kezdve, hogy János hirdette a keresztséget: Hogyan kente fel az Isten a názáreti Jézust Szentlélekkel és hatalommal. Ő pedig, ahol csak járt, jótetteket vitt végbe, és meggyógyított minden ördögtől megszállottat, mert vele volt az Isten. Mi tanúi vagyunk mindannak, amit Júdea egész területén és Jeruzsálemben tett. Keresztre feszítették, de harmadnap feltámasztotta Isten, és látható alakban megmutatta őt, ha nem is az egész népnek, de az Isten által előre kijelölt tanúknak, vagyis nekünk. Mi ettünk és ittunk vele, miután feltámadt a halálból. És ő megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek és tanúsítsuk, hogy ő az, akit Isten az élők és holtak bírójául rendelt. Minden próféta tanúságot tesz arról, hogy aki hisz benne, elnyeri bűnei bocsánatát."

Szentlecke

Kolosszeiekhez 3,1-4

Testvéreim! Krisztussal együtt ti is feltámadtatok. Keressétek tehát azt, ami odafönt van, ahol Krisztus ül az Isten jobbján. Az égiekre irányuljon figyelmetek, ne a földiekre. Hiszen meghaltatok, és életetek Krisztussal az Istenben van elrejtve. Amikor azonban Krisztus, a mi életünk, újra megjelenik, vele együtt ti is megjelentek a dicsőségben.

A hét első napján, kora reggel, amikor még sötét volt, Mária Magdolna kiment a sírhoz. Odaérve látta, hogy a követ elmozdították a sírtól. Erre elfutott Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és hírül adta nekik: "Elvitték az Urat a sírból, és nem tudom, hova tették?"

Péter és a másik tanítvány elindult, és a sírhoz sietett. Futottak mind a ketten, de a másik tanítvány gyorsabban futott, mint Péter, és hamarabb ért a sírhoz. Benézett, és látta az otthagyt gyoicsleplet, de nem ment be. Közben odaért Simon Péter is. Ő is látta az otthagyt lepleket és a kendőt, amely Jézus fejét takarta. Ez nem volt együtt a leplekkel, hanem külön feküdt összehajtvá egy helyen.

Akkor bement a másik tanítvány is, aki először ért a sírhoz. Látta mindezt és hitt. Addig ugyanis még nem értették meg, hogy Jézusnak fel kellett támadnia a halálból.

Elmélkedés

Te vagy a Feltámadott.

Te vagy a feltámadásunk.

A megalázottakat így nevezik majd: Felmagasztaltak.

Akiknek nem volt otthonuk, így fogják szólítani:

Ó, ti hazatérők!

A görnyedteket, a komorakat így hívják majd: Táncolók.

Az elkeseredettekkel és a némán csüggedőkkel együtt tapsolnak majd: Nézzétek az éneklőket!

A terheket hordók elnyerik a nevet: Nevetők.

És akik a halál árnyékában jártak: Megtartottak, Megóvottak.

A megholtakat pedig így nevezik: Feltámadtak és Újjászülettek.

(Joop Roeland, "Die Stimme eines dünnen Schweigens")

Húsvétvasárnap A – B – C

*Ezt a napot az Úristen adta:
örvendjünk és vigadjunk rajta. (Zsolt 117,24)*

Olvasmány

Apostolok Cselekedetei 10,34a.37-43

Abban az időben Péter szólásra nyitotta ajkát, és ezeket mondta: "Ti tudjátok, hogy mi minden történt Galileától egészen Júdeáig attól kezdve, hogy János hirdette a keresztséget: Hogyan kente fel az Isten a názáreti Jézust Szentlélekkel és hatalommal. Ő pedig, ahol csak járt, jótetteket vitt végbe, és meggyógyított minden ördögtől megszállottat, mert vele volt az Isten. Mi tanúi vagyunk mindannak, amit Júdea egész területén és Jeruzsálemben tett. Keresztre feszítették, de harmadnap feltámasztotta Isten, és látható alakban megmutatta őt, ha nem is az egész népnek, de az Isten által előre kijelölt tanúknak, vagyis nekünk. Mi ettünk és ittunk vele, miután feltámadt a halálból.

És ő megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek és tanúsítsuk, hogy ő az, akit Isten az élők és holtak bírójául rendelt. Minden próféta tanúságot tesz arról, hogy aki hisz benne, elnyeri bűnei bocsánatát."

Szentlecke

1 Korintusiakhoz 5,6b-8

Testvéreim! Nem tudjátok, hogy egy kevés kovász az egész tésztát megkeleszti? El a régi kovással, hogy új tésztává legyetek, aminthogy kovásztalanok is vagytok! Hiszen húsvéti bárányunkat, Krisztust feláldozták! Ünnepeljünk tehát, de ne a régi kovással, sem a romlottság és gonoszság kovászával, hanem a tisztaság és az igazság kovásztalan kenyérével!

Evangélium

hosszabb forma: János 20,1-18

A hét első napján, kora reggel, amikor még sötét volt, Mária Magdolna kiment a sírhoz. Odaérve látta, hogy a követ elmozdították a sírtól. Erre elfutott Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és hírül adta nekik: "Elvitték az Urat a sírból, és nem tudom, hova tették?"

Péter és a másik tanítvány elindult, és a sírhoz sietett. Futottak mind a ketten, de a másik tanítvány gyorsabban futott, mint Péter, és hamarabb ért a sírhoz. Benézett, és látta az otthagyt gyoicsleplet, de nem ment be. Közben odaért Simon Péter is. Ő is látta az otthagyt lepleket és a kendőt, amely Jézus fejét takarta. Ez nem volt együtt a leplekkel, hanem külön feküdt összehajtva egy helyen.

Akkor bement a másik tanítvány is, aki először ért a sírhoz. Látta mindezt és hitt. Addig ugyanis még nem értették meg, hogy Jézusnak fel kellett támadnia a halálból. Ezután a tanítványok visszatértek övéikhez.

Mária ott állt a sír előtt és sírt. Amint így sírdogált, egyszer csak benézett a sírba. Látta, hogy ott, ahol Jézus teste volt, két fehér ruhába öltözött angyal ül, az egyik fejtől, a másik lábtól. Megszólították: "Asszony, miért sírsz?"

"Mert elvitték Uramat – felelte –, s nem tudom, hová tették."

E szavakkal hátrafordult, s látta Jézust, amint ott állt, de nem tudta róla, hogy Jézus. Jézus megkérdezte: "Asszony, miért sírsz? Kit keresel?" Abban a hiszemben, hogy a kertész áll mögötte, így felelt neki: "Uram, ha te vitted el, mondd meg, hova tetted, hogy elvihessem magammal."

Jézus most nevéen szólította: "Mária!" Erre megfordult, s csak ennyit mondott: "Rabboni", ami annyit jelent, mint "Mester". Jézus ezt mondta neki: "Engedj! Még nem mentem föl Atyámhoz. Inkább menj el testvéreimhez és vidd nekik hírl: Fölmegyek Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, Istenemhez és a ti Istenetekhez."

Mária Magdolna elment, és hírl adta a tanítványoknak: "Láttam az Urat, s ezt mondta nekem."

Elmékedés

Te vagy a Feltámadott.

Te vagy a feltámadásunk.

A megalázottakat így nevezik majd: Felmagasztáltak.

Akiknek nem volt otthonuk, így fogják szólítani: Ó, ti hazatérők!

A görnyedteket, a komorakat így hívják majd: Táncolók.

Az elkeseredettekkel és a némán csüggedőkkel együtt tapsolnak majd:

Nézzétek az éneklőket!

A terheket hordók elnyerik a nevet: Nevetők.

És akik a halál árnyékában jártak: Megtartottak, Megóvottak.

A megholtakat pedig így nevezik: Feltámadtak és Újjászülettek.

(Joop Roeland, "Die Stimme eines dünnen Schweigens")